

**Eiropas Komisijas
Ģenerālsekretariātam
(SG-R2)
1049 Brisele
Beļģija**

*Uz Eiropas Komisijas 2011.gada 14.marta
papildu formālo paziņojumu pārkāpuma
procedūras lietā Nr.2008/4394*

1. Latvijas Republika ir saņēmusi Eiropas Komisijas (turpmāk – Komisija) 2011.gada 14.marta papildu formālo paziņojumu pārkāpuma procedūras lietā Nr.2008/4394, kurā norādīts: turpinot noteiktu veidu tīklu atbrīvošanu no administratīvajiem maksājumiem par elektromagnētiskās saderības (turpmāk arī – EMS) nodrošināšanu, npublicējot informāciju par administratīvajām izmaksām, kas saistītas ar elektromagnētiskās saderības nodrošināšanu, ieviešot noteikumus par maksājumu palielināšanu publiskajiem un mobilajiem tīkliem un neveicot EMS maksājumu izcenojumu ikgadējo korekciju, Latvija nav izpildījusi saistības saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes 2002.gada 7.marta Direktīvas 2002/20/EK par elektronisko komunikāciju tīklu un pakalpojumu atļaušanu (turpmāk - Atļauju izsniegšanas direktīva) 12. pantu.

2. Latvijas Republika, atbildot uz Komisijas 2011.gada 14.marta papildu formālo paziņojumu pārkāpuma procedūras lietā Nr.2008/4394, sniedz šādu informāciju:

2.1. Spēkā esošie 2010.gada 28.decembra Ministru kabineta noteikumi Nr.1236 „Noteikumi par valsts akciju sabiedrības „Elektronisko sakaru direkcija” publisko maksas pakalpojumu cenrādi un samaksas kārtību” (turpmāk – Noteikumi Nr.1236) neparedz atlaižu piešķiršanu. Ievērojot minēto, Direkcija izraksta rēķinus valsts aizsardzības un drošības iestādēm par sniegtajiem EMS nodrošināšanas pakalpojumiem.

2011.gada 26.aprīlī Ministru kabineta sēdē tika apstiprināts protokollēmums (Ministru kabineta 2011.gada 26.aprīļa sēdes protokols Nr.27, 30.§), paredzot Finanšu ministrijai no valsts budžeta programmas 02.00.00 „Līdzekļi neparedzētiem gadījumiem” piešķirt Iekšlietu ministrijai ne vairāk kā 61110 latus 2011.gada izdevumu segšanai par EMS nodrošināšanas pakalpojumiem un Aizsardzības ministrijai ne vairāk kā 5224 latus 2011.gada aktuālo izdevumu segšanai par EMS nodrošināšanas pakalpojumiem, tādējādi nodrošinot, ka atlaides valsts aizsardzības un drošības iestādēm par EMS nodrošināšanas pakalpojumiem nav piemērojamas un tām ir jāsedz valsts akciju sabiedrības "Elektronisko sakaru direkcija" (turpmāk arī – Direkcija) sniegto EMS nodrošināšanas pakalpojumu izmaksas atbilstoši Noteikumiem Nr.1236. Ar minēto protokollēmumu arī noteikts, ka jautājumu par papildus nepieciešamo finansējumu Iekšlietu ministrijai un Aizsardzības ministrijai 2012.gadā un turpmākajos gados izdevumiem par EMS nodrošināšanas pakalpojumiem izskatīt Ministru kabinetā vienlaikus ar citu ministriju iesniegtajām prioritātēm valsts budžeta projektam 2012.gadam.

Tādējādi, īstenojot Noteikumus Nr.1236 norādīto un ņemot vērā 2011.gada 26.aprīlī Ministru kabinetā apstiprināto protokollēmumu, tiek nodrošināta atbilstība Atļauju izsniegšanas direktīvas 12.panta 1.punktam.

2.2. Izstrādājot Noteikumus Nr.1236 Latvija ir rūpīgi izvērtējusi un ņēmusi vērā Komisijas 2009.gada 25.jūnija formālajā paziņojumā lietā Nr.2008/4394 norādītos trūkumus. Lai novērstu pārmērīgus par Atļauju izsniegšanas direktīvas 12.panta 1.punkta nepienācīgu piemērošanu, Direkcijas valde 2010.gada 12.jūlijā apstiprināja Valsts akciju sabiedrības „Elektronisko sakaru direkcija” elektromagnētiskās saderības nodrošināšanas maksas pakalpojumu izcenojumu metodiku (turpmāk - Metodika), kas ir publiski pieejama tīmekļa vietnē <http://www.esd.lv/html/metodika.pdf>. Tajā noteikts, ka „Metodika ir paredzēta tikai elektromagnētiskās saderības (EMS) nodrošināšanas pakalpojumu tarifu noteikšanai. Attaisnotās izmaksas (izmaksu bāze) – ir tās izmaksas, kas saistītas ar EMS pakalpojumu sniegšanu un ir nepieciešamas tā sniegšanai.” Atbilstoši minētajam, saskaņā ar Direkcijas valdes 2010.gada 16.aprīļa lēmumu, ir apstiprināta izmaksu struktūra un izmaksu sadalījums. Spēkā esošajos Noteikumos Nr.1236 noteikto tarifu pamatošanai ir izmantota daļa no Direkcijas kopējām izmaksām, kas ir 86%. Līdz ar to ir strikti nodalītas EMS nodrošināšanai attiecināmās izmaksas un citu Elektronisko sakaru likumā deleģēto funkciju veikšanai attiecināmās izmaksas.

Elektronisko sakaru tīklu nodaļas izmaksas, kas tieši attiecas uz EMS nodrošināšanas pakalpojumiem, ir 11,1%. Direkcijai ir noslēgti līgumi ar daļu no elektronisko sakaru tīklu komersantiem par maksas pakalpojumu sniegšanu elektronisko sakaru tīklu ierīkošanas un būvniecības jomā. Ir uzsākts darbs pie Direkcijas cenrāža par elektronisko sakaru tīklu ierīkošanas tiesību piešķiršanu un elektronisko sakaru tīklu būvniecības saskaņošanu; plānotais izstrādes laiks ir 6 (seši) mēneši. Pēc izstrādes minētais cenrādis tiks iesniegts apstiprināšanai Ministru kabinetā.

Numerācijas datu bāzes uzturēšanas izdevumiem Direkcijai 2011.gadā ir piešķirta valsts dotācija 62 716 LVL apmērā.

Izsaucēja atrašanās vietas noteikšanai Direkcijai saskaņā ar Ministru kabineta 2010.gada 17.septembra rīkojumu Nr.558 „Par koncepciju „Vienotas tehnoloģiskās platformas izveide tālruņa numura 112 lietotājiem un pārējiem īso kodu lietotājiem, kas sniedz ārkārtas un neatliekamo palīdzību”” ir plānots koncepcijas ietvaros gada laikā saņemt Eiropas Reģionālās attīstības fonda finansējumu atrašanās vietas noteikšanas infrastruktūras risinājuma ieviešanai un centrālā datu centra, datu pārraides tīklu infrastruktūras pilnveidošanai.

Nacionālā frekvenču plāna izstrāde saskaņā ar Elektronisko sakaru likuma 4.panta sesto daļu ir Vides aizsardzības un reģionālās attīstības ministrijas kompetence. Direkcijai, tāpat kā citām kompetentām institūcijām, piemēram, Sabiedrisko pakalpojumu regulēšanas komisijai, ir tiesības iesniegt savus priekšlikumus attiecībā uz nepieciešamajiem grozījumiem Nacionālajā frekvenču plānā.

Lai nodrošinātu publiski pieejamu informāciju, kas dod iespēju ieinteresētām personām pārbaudīt, vai administratīvie maksājumi ir uzlikti saskaņā ar Atļauju izsniegšanas direktīvas 12.panta prasībām, Direkcijas gada pārskatam par 2010.gadu plānots pievienot atsevišķu sadaļu, kurā būs pārskatāmas Direkcijas administratīvās izmaksas un kopējo iekasēto maksājumu gada summas par EMS nodrošināšanas pakalpojumiem. Minētais gada pārskats tiks sagatavots līdz 2011.gada jūlija beigām.

Nemot vērā iepriekš minēto, pieņemot Noteikumus Nr.1236, ir novērsti Komisijas konstatētie trūkumi par ar EMS nodrošināšanu saistīto Direkcijas administratīvo izmaksu nošķiršanu no tām izmaksām, kas saistītas ar citām darbībām.

Noteikumi Nr.1236 neattiecas uz citiem Komisijas papildu formālā paziņojuma otrajā punktā minētajiem Direkcijas pakalpojumiem.

2.3. Saistībā ar Komisijas bažām par to, ka EMS maksājumu palielināšana publisko tīklu gadījumā var nebūt saskaņā ar Atļauju izsniegšanas direktīvas 12. panta 1. punktu, sniedzam skaidrojumu, ka maksājumu palielināšana publiskiem tīkliem ir pamatota ar lielākām izmaksām, kas Direkcijai rodas, nodrošinot EMS šiem tīkliem. Koeficients k_9 diferencē izmaksas atkarībā no tā, vai tīkls ir privāts vai publisks. Privāts tīkls ir tāda radiosakaru sistēma, kuru izmanto slēgta lietotāju grupa, turpretī publiskais tīkls tiek izmantots publiski pieejamu elektronisko sakaru pakalpojumu nodrošināšanai. Privātā sakaru tīkla gadījumā pārklājums ir ierobežots, sākot no nelielas teritorijas kā osta, lidosta, pilsēta, u.tml., un šajos gadījumos radiokanāls tiek izmantots tikai atsevišķā vietā, turpretī publiskā tīkla gadījumā raksturīgs pārklājums, kas aptver visu Latviju.

Publiskajam sakaru tīklam ir raksturīga lielāka izmantošanas intensitāte nekā privātajam tīklam, jo publiskā tīkla mērķis ir plaša lietotāju loka nodrošināšana ar elektroniskiem sakariem, tas nozīmē, ka tīkla noslodze būs maksimāla. Turpretī privātam tīklam izmantošanas intensitāti nosaka tehnoloģisko procesu nodrošināšanas nepieciešamība, tīkls tiek izmantots nepieciešamības gadījumā un tā izmantošanas noslodze ir mazāka.

Privātā tīkla klientiem tiek noteiktas zemākās izmaksas attiecīgajā spektra zonā (spektra joslas izmaksu ietilpības novērtējums).

Par pamatu vērtības 1,3 noteikšanai koeficientam k_9 ir izmantoti pēdējo gadu traucējumu pieteikumu rādītāji, speciālās mēraparatūras izmaksu faktors un traucējumu pieteikumu izskatīšanas prioritāte.

1) Direkcijas statistika par periodu no 2007.gada līdz 2010.gadam liecina, ka no publiskajiem tīkliem saņemto traucējumu pieteikumu skaits pārsniedz no privātajiem tīkliem saņemto traucējumu pieteikumu skaitu par 20% (attiecība rēķināta kā vidējais svērtais pēdējo četru gadu laika posmā);

2) Direkcijas izmantotās mēraparatūras izmaksas atbilstoši Direkcijas uzskaitē esošo mēraparatūru vērtībām. Sistēmas uzturēšanai nepieciešamo aparatūru var dalīt divās grupās: vispārējās lietošanas aparatūra un speciālā aparatūra, kuru lieto tikai publisko tīklu vajadzībām (nelieto privāto tīklu vajadzībām, tātad tā ir jāuztur tāpēc, ka tiek apkalpoti publiskie tīkli). Vispārējās lietošanas aparatūra tiek līdzīgā attiecībā izmantota EMS nodrošināšanai privātiem un publiskiem tīkliem (analogām un digitālām tehnoloģijām). Digitāliem sakariem, kādi ir vairums publisko tīklu, papildus tiek izmantota speciāla aparatūra - tehniskie līdzekļi, kuru izmaksas par aptuveni 15% sadārdzina izmantojamās mēraparatūras vērtību vai par 3% sadārdzina kopējās pakalpojuma izmaksas publisko tīklu klientiem;

3) Traucējumu pieteikumu izskatīšanas prioritāte. Radušies problēmu gadījumi publiskajā mobilo sakaru tīklā jārisina nekavējoties, jo publiskos mobilo sakaru tīklus izmanto liels skaits iedzīvotāju un arī dažādi palīdzības dienesti, un šo pakalpojumu nepieejamība var būt kritiska. Lai nodrošinātu šo tīklu darbību bez traucējumiem vai iespējami ātrāku to novēršanu, Direkcijā ir izstrādāta un jau vairākus gadus ir spēkā Radiotraucējumu pieteikumu pārbaudes instrukcija, kurā publisko sakaru tīkliem ir noteikta augstāka prioritāte nekā privātajiem tīkliem. Tas nozīmē, ka Direkcijai problēmu gadījumos ir jāspēj reaģēt nekavējoties, kas sadārdzina kopējās pakalpojuma izmaksas publisko tīklu klientiem par 7%.

Ņemot vērā augstāk minēto, Komisijas bažām par EMS nodrošināšanas maksājumu palielināšanas publiskiem tīkliem neatbilstību Atļauju izsniegšanas direktīvas 12. panta 1. punktam nav pamata, jo Direkcijas izmaksas EMS nodrošināšanai publiskajiem tīkliem ir objektīvi lielākas.

2.4. Jautājumā par izcenojumos iekļauto mobilitātes koeficientu, Latvija paskaidro, ka apgalvojums, ka EMS nodrošināšana mobilo sakaru tīklā prasa no Direkcijas lielāku resursu apjomu, EK vēstulē interpretēts neatbilstoši faktiskajai situācijai. Ir izdarīts kļūdainais pieņēmums, ka „ESD (Direkcija) veic kādu papildu darbu, novēršot mobilo sakaru lietotāju galiekārtu radītos traucējumus”, uz kura balstīta arī turpmākā analīze nolūkā atspēkot tā ietekmi uz EMS nodrošināšanas resursietilpību.

Patiesībā EMS nodrošināšana mobilo sakaru tīklam nozīmē tā darbības aizsardzību galvenokārt pret visa veida citu avotu traucējumiem, ko tīkla bāzes staciju uztvērējiem un abonētu galiekārtām rada ar konkrēto mobilo sakaru tīklu nesaistītas elektriskas un elektroniskas iekārtas, piemēram, izstarojumi no kabeļtelevīzijas tīkliem, bojātām radiolīniju aparatūrām, bojātām aktīvām TV programmu uztveršanas antenām, bojātām bezvadu videonovērošanas kamerām, dažāda veida bezvadu interneta datu pārraides radioiekārtām, FM apraides raidītāju harmonikām, bojātiem GSM atkārtotājiem, bojātām DECT bezvadu telefonu centrālēm, bojātām apsardzes pultīm, izstarojumi no transformatora stacijām, traucējumi no iekārtām, kuru lietošana Latvijā nav atļauta, jo neatbilst Nacionālā frekvenču plāna sadalījumam radiosakaru dienestiem vai iedalījumam radiosakaru sistēmām, kā arī, GSM slāpējošo iekārtu nesankcionēta lietošana, kuru tirdzniecība ir izplatīta, sevišķi interneta vietnēs.

Metodikā iestrādātais mobilitātes koeficients k_7 pamatots ar:

- 1) darba un materiālo izmaksu atšķirībām mobilo un fiksētā sakaru tīkla monitoringa un uzraudzības nodrošināšanai;
- 2) darba un materiālo izmaksu atšķirībām traucējumu novēršanai.

Mērot pret fiksētajiem sakariem izmaksu atšķirības rada ar sakaru mobilitāti saistīta salīdzinoši plašāka apkalpošanas zona (lielākas transporta izmaksas), salīdzinoši lielāks traucējumu skaits (vairāk darba traucējumu novēršanā), vairāk gadījumu, kuros ir nenoteiktība traucējumu cēloņu noteikšanā (lielāks darba laika patēriņš traucējuma iemeslu atrašanai un novēršanai).

Par pamatu vērtības 2 noteikšanai koeficientam k_7 ir izmantoti Direkcijas statistiskie dati par traucējumu skaitu periodā no 2007.gada līdz 2010.gadam, traucējumu novēršanai veicamo darba apjomu, patērēto speciālistu darba laiku, kā arī monitoringam un uzraudzībai veicamo darba apjomu, patērēto speciālistu darba laiku un materiālu un transporta izmaksām. Mobilo sakaru tīklu pakalpojumu sadārdzinājumu veido:

1) papildus izmaksas traucējumu novēršanai sadārdzina pakalpojumus mobilajos sakaru tīklos, salīdzinot ar pakalpojumiem fiksētajos sakaru tīklos, par 18%;

2) lielākas monitoringa un uzraudzības izmaksas sadārdzina pakalpojumus mobilajos sakaru tīklos, salīdzinot ar pakalpojumiem fiksētajos sakaru tīklos, par 38%;

3) papildus transporta izmaksas monitoringam un uzraudzībai, kā arī traucējumu novēršanai (plašāka apkalpošanas zona) sadārdzina pakalpojumus mobilajos sakaru tīklos, salīdzinot ar pakalpojumiem fiksētajos sakaru tīklos, par 18%;

4) papildus citas materiālās izmaksas saistībā ar lielākām darba un transporta izmaksām monitoringam un uzraudzībai, kā arī traucējumu novēršanai sadārdzina pakalpojumus mobilajos sakaru tīklos, salīdzinot ar pakalpojumiem fiksētajos sakaru tīklos, par 26%.

Līdz ar to izmaksu sadārdzinājums pakalpojumiem mobilajos sakaru tīklos sastāda 100% salīdzinot ar pakalpojumiem fiksētajos sakaru tīklos, kas atbilst koeficientam 2.

Mobilo sakaru tīkli izmanto relatīvi zemas frekvenču joslas ar labākām radioviļņu izplatīšanās īpašībām, salīdzinot ar fiksēto staciju izmantošanai raksturīgajām frekvenču joslām virs 3000 MHz. Mobilo tīklu galiekārtas var atrasties jebkurā valsts teritorijas punktā un traucējumu apstākļi to darbībai nav iepriekš pilnībā prognozējami. Tādēļ traucējumu varbūtība un to novēršanas vajadzība mobilajām galiekārtām (to uztvērējiem) ir augstāka. Atsevišķos gadījumos traucējumu novēršanai var būt nepieciešama arī pārrobežu sadarbība.

Traucējumiem tiek pakļauti arī bāzes staciju uztvērēji. Ņemot vērā skaitliski lielo bāzes staciju tīklu un izmantojamo uztverošo antenu plašo vērsumu, traucējumu varbūtība tām ir augstāka nekā fiksēto sakaru sistēmām,

kurām raksturīga statistiska radiolīnija, to lietotāji nepārvietojas un iespējamie traucējumi lokalizējas noteiktā teritorijā ap raidošo/uztverošo staciju.

Nav pamatoti darba un resursu ietilpību EMS nodrošināšanā dažādos diapazonos lineāri saistīt ar bāzes staciju skaita blīvumu tajos. Traucējumu situācija dažādos diapazonos ir atšķirīga, to nosaka diapazona un tam pieguļošo joslu izmantošanas raksturs, tādēļ resursu ietilpības noteikšanā tiek izmantota resursa patēriņa analīze iepriekšējos periodos.

Salīdzinot ar fiksētajām radiostacijām, kuru darbības kontrole un traucējumu novēršana galvenokārt notiek, izmantojot pārnēsājamo rokas aprīkojumu (portatīvais uztvērējs, spektra analizators, u.c.), mobilo sakaru tīklu gadījumā papildus tiek izmantotas arī mobilās mērlaboratorijas, kuru vienas vienības kopējās aparatūras izmaksas ir pat līdz astoņām reizēm lielākas par pārnēsājamo rokas aprīkojumu. Atšķirībā no portatīvās mēraparatūras, mobilās mērlaboratorijās ir uzstādītas uz nesējiekārtām (specializētiem automobiļiem), kuru ekspluatācija paaugstina mēraparatūras ekspluatācijas izmaksas.

Lai nodrošinātu starptautisko radiofrekvenču spektra koordinācijas līgumu kritēriju izpildi no Latvijas puses un, aizstāvot Latvijas publisko sakaru operatoru intereses, pārbaudītu, kā tiek ievērota līgumu kritēriju izpilde no kaimiņvalstu puses un otrādi, Direkcija veic regulāru mobilo sakaru tīklu (GSM, UMTS, CDMA, u.tml), frekvenču joslu uzraudzību. Šim nolūkam Direkcija izmanto ciparu signālu mobilo radiomonitoringa mērlaboratoriju, kurā integrēts mobilo tīklu pārklājuma un radiosakaru kvalitātes kontroles mērkomplekss un virkne specializēta aprīkojuma, kas paredzēts vienīgi augstāk minēto sakaru sistēmu parametru mērījumiem un analīzei, ietverot signālu identifikāciju, to piederības noskaidrošanu, signālu līmeņu un dažādu to parametru mērījumus. Visas Latvijas sauszemes robežas (aptuveni trešā daļa no Latvijas teritorijas, ņemot vērā 15 km platu joslu gar robežu) vienreizējai apsekošanai ir nepieciešams vismaz viens mēnesis intensīva darba, kuru vienlaicīgi veic vismaz trīs cilvēki. Mobilo sakaru tīklu EMS nodrošināšanai Direkcija izmanto arī 3 analogo signālu radiomonitoringa un peilēšanas mērlaboratorijas, kuras aprīkotas ar specializētu dārgu aparatūru. Bez tam, mobilo sakaru tīklos izmantotajam radiofrekvenču spektram tiek veikts regulārs radiomonitorings, izmantojot modernu vienoto stacionāro radiomonitoringa staciju tīklu, kurā kopumā pa valsts teritoriju ir izvietotas astoņas frekvenču spektra monitoringa stacijas, un šobrīd notiek devītās stacijas - radiomonitoringa-peilēšanas punkta izveide Rīgas pilsētā. Stacionārā radiomonitoringa veikšanai izmantotā aparatūra darbojas līdz 3000 MHz, tāpēc šāds monitorings nav raksturīgs fiksētām stacijām, jo tām raksturīga augstāku frekvenču joslu izmantošana.

Attiecībā uz bāzes staciju blīvuma sasaisti ar izmaksām, paskaidrojam, ka radiosignālu izplatīšanās ir atkarīga no radiofrekvences un, jo augstāka frekvence tiek izmantota, jo vairāk bāzes staciju ir vajadzīgs pārklājuma nodrošināšanai. Pašreizējā cenrāža redakcijā ir ņemta vērā ilggadēja faktiskā Latvijas situācija, kurā mobilo operatoru pamattīkli ar lielāko bāzes staciju skaitu un lielāko teritorijas pārklājumu ir izveidoti diapazonos līdz 960 MHz. Frekvences virs 960 MHz galvenokārt tiek izmantotas tīkla ietilpības palielināšanai blīvāk apdzīvotās vietās, sakaru tīkli tajās ir mazāk izvērsti, izmanto mazāku bāzes staciju skaitu un pārklāj mazāk teritorijas. Piemēram, šobrīd no aptuveni 4000 bāzes staciju kopskaita publiskos mobilo sakaru tīklos, 65% bāzes staciju darbojas frekvenču joslās līdz 960 MHz, bet 35% - frekvenču joslās virs 960 MHz. Tādēļ koeficienta k_4 izstrādē ņemti vērā arī problemātiskie faktori EMS nodrošināšanai, piemēram, faktoru, ka zemākajos diapazonos (frekvenču joslās līdz 960 MHz) ir vairāk traucējumu pieteikumu un potenciālo traucējumu avotu, ko apstiprina statistika.

Attiecībā uz Metodikā izdalītajiem vienreizējiem (diskrētajiem pakalpojumiem) un regulārajiem (procesveida pakalpojumiem) maksājumiem, paskaidrojam, ka saskaņā ar apstiprināto Metodiku EMS nodrošināšanas pakalpojumiem izcenojuma noteikšanai tiek izmantotas divas metodes:

1) diskrētiem (nodalāmiem, vienreizējiem) pakalpojumiem – izmantojot izmaksu kalkulācijas metodi (Noteikumu Nr.1236 pielikuma pirmā sadaļa: „Pieprasījumu izskatīšana radiofrekvences piešķiruma lietošanai un elektromagnētiskās saderības nodrošināšanai” un trešā sadaļa: „Elektromagnētiskās saderības nodrošināšana radioamatieru sakariem”);

2) procesveida pakalpojumiem – izmantojot izmaksu izvietojuma metodi (Noteikumu Nr.1236 pielikuma otrā sadaļa: Radioiekārtu elektromagnētiskās saderības (EMS) nodrošināšana).

Noteikumu Nr.1236 pielikuma pirmās sadaļas pakalpojumu tarifi ietver samaksu par darbībām, kas saistītas ar staciju uzstādīšanu, bet nevis ar to ekspluatāciju ilgstošā laika posmā.

Vienreizējais maksājums, ko piemēro par bāzes stacijas uzstādīšanu publiskā mobilo sakaru tīklā ietver tādas vienreizējas darbības (standartoperācijas), kā iesnieguma analīze bez apskates dabā, norādīto tehnisko parametru izvērtēšana izejot no saderības kritērijiem ar citu dienestu stacijām bāzes stacijas uzstādīšanas vietā, EMS aprēķini un radiofrekvences piešķiruma noteikšana, ja bāzes stacija atrodas pierobežas koordinācijas joslā. Starptautiskās saskaņošanas nepieciešamības izvērtēšana un, nepieciešamības gadījumā, radiofrekvences piešķiruma starptautiska saskaņošana. Radiofrekvences

piešķirumu reģistrē vienotajā radiofrekvenču piešķirumu datu bāzē. Publisko mobilo tīklu gadījumā šī procedūra ir vienkāršota, jo ESD neveic šo tīklu plānošanu. Šim maksājumam nav nekādu saistību ar mobilitātes koeficientu K7.

Ņemot vērā minēto, Komisijas bažām par mobilitātes koeficienta piemērošanas nepamatotību Atļauju izsniegšanas direktīvas 12. panta 1. punktam nav pamata. Direkcijas darbietilpība EMS nodrošināšanai mobilajiem tīkliem ir objektīvi lielāka.

Tarifu diferenciacijas koeficientu izvērsta analīze, kurā, cita starpā, atspoguļota maksājumu diferenciacija starp publiskajiem un privātajiem sakaru tīkliem, kā arī fiksētajiem un mobilajiem radiosakaru tīkliem, ietverta SIA „EPC” ekspertes akad. Dr.ekon. Raitas Karnītes sagatavotajā ziņojumā „Elektromagnētiskās saderības nodrošināšanas administratīvo maksājumu un radiofrekvences izmantošanas nodevu diferenciacijas un koeficientu noteikšanas principu analīze Latvijā un ārvalstīs” (pielikums).

2.5. Latvija atzīst Komisijas konstatētos trūkumus iepriekšējo gadu nepilnībās Latvijas tiesiskajā regulējumā attiecībā uz ikgadējo korekciju neveikšanu un ieņēmumu pārpalikuma ieskaitīšanu valsts budžetā.

Ir sagatavoti priekšlikumi Elektronisko sakaru likuma grozījumiem attiecībā uz EMS nodrošināšanas maksājumu korekciju šādā redakcijā: „Elektronisko sakaru direkcija par sniegtajiem publiskajiem maksas pakalpojumiem iekasē maksu Ministru kabineta noteiktajā kārtībā un apjomā. Ministru kabinets nosaka tarifu korekcijas kārtību.” Pēc minēto likuma grozījumu spēkā stāšanās tiks veikti atbilstoši grozījumi Noteikumos Nr.1236. Elektronisko sakaru likuma grozījumi varētu tikt pieņemti līdz 2011.gada maija beigām.

Saskaņā ar apstiprināto Metodiku pakalpojumu izcenojumam jānodrošina drošu un ilgtspējīgu organizācijas darbību un attīstību. Tas noteikts arī Komisijas pētījumos par spektrvadības organizācijas finansēšanu. Ievērojot minēto, Metodikā noteikts, ka attaisnotajās izmaksās iekļauj investīciju resursus jeb attīstībai izmantojamus līdzekļus (Metodikā nosaukti par kapitāla atdevi). Latvijā spēkā esošie normatīvie akti (tai skaitā, Ministru kabineta 2009.gada 15.decembra noteikumi Nr.1471 "Kārtība, kādā tiek noteikta un ieskaitīta valsts budžetā izmaksājamā peļņas daļa par valsts kapitāla izmantošanu") nosaka kārtību peļņas daļas ieskaitīšanai budžetā. Ņemot vērā attiecīgos Komisijas konstatētos trūkumus, tiek gatavoti Noteikumu Nr.1236 grozījumi, nosakot kapitāla atdeves izmaksas vienādas ar nulli. Attiecīgie Noteikumu Nr.1236

grozījumi varētu stāties spēkā līdz 2011.gada jūnija beigām, par ko Komisijai tiks paziņots, izmantojot Valsts izpildes pasākumu paziņošanas sistēmu.

2.6. Ņemot vērā minēto, Komisijas identificētie trūkumi Atļauju izsniegšanas direktīvas piemērošanā par tarifu korekciju neveikšanu un ieņēmumu pārpalikuma ieskaitīšanu valsts budžetā, kā arī kapitāla atdeves noteikšanu un piemērošanu varētu tikt pilnībā novērsti līdz 2011.gada jūnija beigām.

Pielikumā: SIA „EPC” ekspertes akad. Dr.ekon. Raitas Karnītes ziņojums „Elektromagnētiskās saderības nodrošināšanas administratīvo maksājumu un radiofrekvences izmantošanas nodevu diferenciācijas un koeficientu noteikšanas principu analīze Latvijā un ārvalstīs” uz 49 lapām.

Vides aizsardzības
un reģionālās attīstības ministrs

R.Vējonis